

philippine studies

Ateneo de Manila University • Loyola Heights, Quezon City • 1108 Philippines

**Habang Namamaluktot Ako sa Maikling Kumot
Pasintabi
Villanellefidel
Kita**

Vim Nadera

Philippine Studies vol. 53, no. 2&3 (2005): 410–412

Copyright © Ateneo de Manila University

Philippine Studies is published by the Ateneo de Manila University. Contents may not be copied or sent via email or other means to multiple sites and posted to a listserv without the copyright holder's written permission. Users may download and print articles for individual, noncommercial use only. However, unless prior permission has been obtained, you may not download an entire issue of a journal, or download multiple copies of articles.

Please contact the publisher for any further use of this work at philstudies@admu.edu.ph.

<http://www.philippinestudies.net>
Fri Jun 27 13:30:20 2008

Bago tuluyang sumahimpapawid, naiisip niya ang pananabik: sa mga karneng higit pa sa laman, sa sariwang dugo at murang katawan. At doon din niya napag-isip-isip, na sa kanyang sandaling paglisan ay kanya ring maiiwan ng gutom na nararamdaman ng kalahati niyang katawang maiiwan pansamantala, sa lupa.

VIM NADERA

Habang Namamaluktot Ako sa Maikling Kumot

Habang namamaluktot ako sa maikling kumot
Gising ka pa sa pangangabayo mo sa Pegasus.

Sa pagkusot ng bangungot mula sa aking mata,
Saka pa lang ikaw uuwi upang magpahinga.

Pagputok ng araw magbibilang ako ng poste
Samantalang hinihintay ka ng papel mong tigre.

Laway ko ang almusal, tanghalian, at hapunan
Gayong ang haing putahe di mo man lang ginalaw.

Aabutin ako ng takipsilim sa pag-uwi
Kung kailan mo masusumpungang pumasok muli.

Pagkagat ng dilim sa kalye ako maiidlip
Wala kang gawa kundi singilin ako ng buwis.

Minsan pa akong mananaginip ng lamang-lupa
Mula noon hanggang ngayon ikaw na ang kamukha!

Pasintabi

Tabi, tabi po
Punsong may nuno
Akin nang suno
Ang inyong puno.

Hintay na ako
Ng magtrotrosong
May libong piso
Kada putol ko.

Makakakain
Na rin ang supling
Na masasaktin
Kakakaingin.

Kahit may mina,
O plantasyon pa,
Di na uubra
Ang ibang obra.

Maestra pala
Ang bagyong Thelma.
Nagturo siya
Ng alaala.

Lalo nang kunin
Niya ang aking
Anak na anim
Sa bahang taksil.

Nabuhay akong
Nagkukuwento
Ng natukyan ko
Sa inyong multo!

Tabi, tabi po
Punsong may nuno.
Akin nang puno
Ang inyong puno.

Villanellefidel

Meme na, bunso ko
Ating idalangan
Ang ingay ng mundo.

Sabi ng pangulo:
 “Putok ay itigil!”
 Meme na, bunso ko.

Habang di pa Pasko
 Tuloy ang pagkitil.
 Ang ingay ng mundo.

Anong puno’t dulo
 Ng tulog at gising?
 Meme na, bunso ko.

Sus, Biyernes Santo
 At walang pangilin!
 Ang ingay ng mundo.

Tatay mong sundalo
 Ngayon ay nabaril.
 Meme na, bunso ko,
 Ang ingay ng mundo.

Kita

Namigay ng lupa si Heredero.
 Lumabas sa TV si Crush ng Bayan.
 Nagsimba si Siga kahit di Linggo.
 Nagpaseminar sa hall si Iskolar.
 Nakilala na ni Lolo ang apo.
 Dumalas si Matrona sa ampunan.
 Dumalang si Sakristan na magdisco.
 Si Tsismosa ay nanahimik lamang.
 Nagpaliga si Team Captain sa baryo.
 Sa publiko si Pastor nagkumpisal.
 Pati si Lakay: na siya si Kristo.

Pinanonood naman namin sila.
 Umiiyak pag sila ay umiyak.
 Tumatawa pag sila ay tumawa.
 Walang ipinagkaiba ang lahat.
 Sa paborito naming soap opera.
 Tinutulungan kaming makatakas.
 Sila pa ang lilimusan ng pera.
 Samantalang kami nga itong salat.
 Tapos manghihingi kami ng grasya.
 Kaming nabulag sa ganyang palabas.
 Ang magmumura kapag walang kita